

Actor cu o bogată și consolidată experiență profesională, Ion Besoiu a fost numit — după o perioadă de interimat —, director al Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra”. *Il felicităm și îi urăm succes; totodată, folosim acest prilej, invitându-l să ne împărtășească programul de lucru al teatrului de al cărui destin răspunde.*

ION BESOIU:

„Proiecte multe, ambițioase..“

— În ultimul an, colectivul Teatrului „Bulandra” s-a îmbogățit cu zece actori tineri și foarte tineri, care s-au integrat în ansamblu, jucând în multe spectacole. Nou venit în echipă este și tânărul regizor Alexandru Tocilescu. Date fiind rezultatele excelente ale acestuia, ne propunem să invităm în fiecare stagiune câte un tânăr regizor, care să-și facă debutul bucureștean pe scena Teatrului „Bulandra”; de asemenea, să colaborăm cu cei mai importanți regizori din toate generațiile. Am convingerea că un reper-toriu bun nu poate fi realizat decât dacă ai și regizori buni. Dau un singur exemplu — *Hamlet*. Nu vom renunța la acest proiect, și pînă la urmă cred că-l vom realiza.

Ne propunem, așadar, să constituim o echipă regizorală permanentă, care să corespundă forțelor actricești din colectivul nostru.

Apar mereu regizori noi, actori noi, și trebuie să sprijinim aceste forțe proaspete, să le creăm un climat de muncă, în care să-și poată afirma talentul.

Am avut în această stagiune un moment remarcabil, cu *Tartuffe* și *Cabala bigoșilor*, care se înscriu în tradiția de mari și importante spectacole a acestui teatru. Ne dăm cu toții seama că așa trebuie să muncim... Cred în forța creatoare a echipei noastre, în înțelepciunea ei colectivă; pe aceste două însușiri mă bazez, și m-am bazat, cînd am primit in-

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

„Artă și eficiență în lumea teatrului” se intitulează ancheta realizată de Adrian Dohotaru, în „Flacăra”, din 16 aprilie 1982, ancheta menită să adîncească sensurile noțiunii de rentabilitate în activitatea teatrelor. Răspund Alexandru Dincă, directorul Teatrului Național din Craiova, Dinu Săraru, di-

rectorul Teatrului Mic, Pamfil Matei, directorul Teatrului de Stat din Sibiu, și Florian Pittiș, actor, președintele comitetului sindical al Teatrului „Bulandra”. ● Se află într-un stadiu avansat de redactare Almanahul „Gong ’83”, care va apărea la începutul lunii decembrie, într-un tiraj considerabil

sporit. Apropo de almanahul revistei noastre: „Gong ’82” s-a bucurat de mult succes. Dovadă e faptul că, din 60.000 de exemplare puse în vânzare, s-au înregistrat doar cîteva retururi, și acestea datorate defectuoasei distribuirii în rețeaua de difuzare. ● La Teatrul „Valea Jiului” din Petroșani se află în

sărcinarea de a conduce acest teatru ; con-
tez pe faptul că împreună, în climatul
creat de partid, vom face teatru de cali-
tate, păstrând prestigiul cîştigat și spo-
rindu-l, prin idei originale și prin rezul-
tate valoroase.

Dintre proiectele noastre, anunțăm un
spectacol cu primele încercări de drama-
turgie românească, în viziunea regizorală
a lui Al. Tocilescu; vom înmănușea
piesele **Barbul Văcărescu vinzătorul țării**,
de Iordache Golescu, și **Occisio Gregorii
în Moldavia Vodae** (tragedice expressa).

Avem o promisiune fermă, din partea
dramaturgului D. R. Popescu — pe care
il dorim o prezență permanentă în reper-
toriu Teatrului „Bulandra“ — pentru o
piesă pe care o va monta Valeriu Moises-
escu. Mai vechiul nostru colaborator,
Marin Sorescu, definitivează un text
nou. Pregătim un spectacol alcătuit din
texte de Anton Pann — cu muzica epocii
respective — gândit și jucat de Mircea
Diaconu, intitulat **Spitalul amorului**.
Ne-am gândit să completăm repertoriul
cu **Cluta**, de Victor Ion Popa. Dorim să
ne compunem programul pe structura de
rezistență a unor opere esențiale ale dra-
maturgiei. Tocilescu pregătește **Antigona**,
de Sofocle, Valeriu Moisescu se gîndește
la o înscenare a **Neguțătorului din Vene-
ția**, de Shakespeare. Cu Alexa Visarion,
vom lucra **Vilegiaturistii**, de Maxim Gorki.
Dorim să transpunem scenic o altă piesă
din dramaturgia lui Bulgakov, **Țarul Ivan
își schimbă meseria**, în regia lui Alexan-
dru Colpacci. De asemenea, avem în stu-
diu una dintre lucrările dramaturgului
italian Aldo Nicolaj, în regia lui Petre
Popescu. Cu aceste piese, și cu altele, in-
cercăm — și asta cred că ar fi ideal —
să folosim capacitatea de lucru a întregu-
lui colectiv.

Așteptăm cu nerăbdare și înfăptuirea
unui proiect mai vechi, legat de prezența
lui Liviu Ciulei **Deșteptarea primăverii**,
de Wedekind.

C.O.M. activează și ca o comisie de lec-
tură, fiecare membru al său caută și
propune piese noi. Ne preocupă tinerele
generații de spectatori, și avem obligația
să vedem în perspectivă. De aceea, tre-
buie să ne străduim pentru înnoirea mij-
loacelor noastre de expresie, pentru efi-
ciența artistică a mesajului scenic.

Sîntem, și sînt, adepții păstrării sacra-
lității actului teatral; vom căuta, în pri-
mul rînd, prin calitatea spectacolelor, să
atragem în sălile noastre de teatru spec-
tatori din diverse medii profesionale. Este
foarte important ca, măcar o dată pe
lună, spectatorii să se îmbrace frumos,
să se îndrepte spre teatru, pentru a se
bucura, ca la o adevărată sărbătoare.

În program sînt prevăzute, în conti-
nuare, deplasări și turnee, în orașe mai
aproprite sau mai depărtate, care nu au
teatru.

Dorim o colaborare cu toate teatrele din
țară, pentru o cit mai bună și eficientă
cunoaștere între colective; așteptăm, cu
mare interes, o colegială întrecere a spec-
tacolelor noastre. Ne bucurăm cînd ven-
den: spectacole bune, pentru că arta în-
seamnă bucurie, pentru că teatrul este
al nostru, al tuturor, al celor care îl slu-
jim și al spectatorilor.

Începînd cu luna mai a.c., organizăm în
holuri și foaiere expoziții de fotografii
ale marilor actori care au jucat pe sce-
na Teatrului „Bulandra“. Inaugurarea o
va face Ion Miclea, în memoria lui Toma
Caragiu; un grup de actori va recita
din versurile marelui actor dispărut. Ex-
poziția va continua cu Ștefan Ciubotă-
rașu, Lucia Sturdza Bulandra ș.a.

Proiectele sînt, poate, multe, ambi-
oase, dar mă gîndesc la vorba lui Liviu
Ciulei „nu cred că putem să ajungem
sus, fără să țintim cît mai sus, toți îm-
preună“. Sînt convins că apropiatul Con-
gres al culturii socialiste spre aceasta ne
va îndemna.

Maria MARIN

telex-„teatrul“●telex-„teatrul“●telex-„teatrul“

repetiții avansate Mari farsori, mari gogomani, un spectacol după schițe de I. L. Caragiale, în regia lui Bogdan Ulmu, și Domnișoara Iulia de Strindberg, în regia lui Aureliu Manea. ● Regizorul Dan Micu și scenograful Dragoș Georgescu au realizat, cu colectivul Teatrului „Petöffi“ din Vesz-

prem (R.P.U.), spectacolul O noapte furtunoasă de I. L. Caragiale. Spectacolul a fost răsplătit cu premiul criticilor din țara vecină. ● Un alt regizor român, Valeriu Moisescu, a montat pe scena Teatrului „Komisarjevskia“ din Leningrad D'ale carnavalului de I. L. Caragiale. Spectacolul s-a bucurat de mult succes. ● La Tea-

trul Național „Vasile Alecsandri“ din Iași se repetă Tot ce avem mai sfînt de Ion Druță, în regia lui Nicolae Scarlat, și Jacques, fatalistul de Diderot, în adaptarea și regia lui Dan Nasta. ● O mișcătoare pledoarie pentru nobila profesiune de actor, în „Flacăra“ din 23 aprilie, desprindem din interviul luat lui Octavian Cotescu. ●

Alexandru Pande, Euseblu Ștefănescu, Dumitru Palade și Eftimie Popovici

La Ploiești, regizorul Valeriu Paraschiv a parcurs doar o parte din acest drum. Văzută la a șasea reprezentație, montarea este lungă și oboșitoare; unele scene trenează în mod nepermis. Nu este vorba doar de a tăia din text, ci de o operație de competență exclusivă a directorului de scenă — aceea de a „strînge“, de a ritma spectacolul.

În majoritatea lor, rolurile sînt acoperite cu prisosință de către interpreți. Sarcina acestora nu a fost deloc ușoară: 18 actori au interpretat nu mai puțin de 33 de personaje distincte, nici unul simplu figurant. Cîteva realizări tinzînd spre ni-

velul performanței se impun; ele se datorează actorilor Olga Dumitrescu, Nora Popescu, Lucia Ștefănescu, Lupu Buznea, Alexandru Pande. Aproțiați de valoarea lor, dar în roluri mai ingrate, Eftimie Popovici, Eusebiu Ștefănescu, Adriana Popovici, Lucia Darac. Un joc liniar, lipsit de relief — Dumitru Palade și Radu Dumitrescu.

Scenografia, semnată tot de Valeriu Paraschiv, este aidoma regiei, inegală uneori inutil complicată, alteori exuberantă, lipsită, în primul rînd, de necesarul autocontrol.

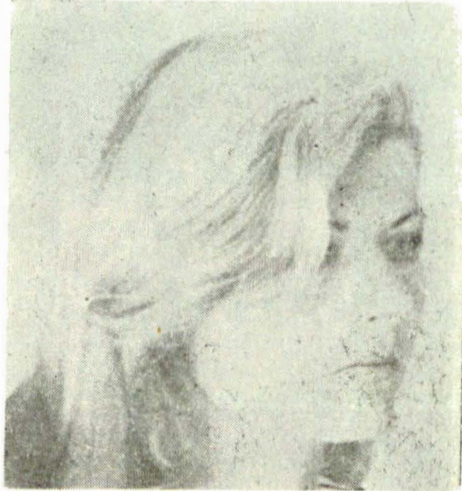
Dinu KIVU

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

La Teatrul Dramatic din Galați, se repetă Anna Christie de Eugene O'Neill, în regia lui Mircea Cornișteanu și scenografia lui Victor Crețulescu. ● La Teatrul popular din Tîrgu Jiu, a avut loc premiera piesei Omul care a văzut moartea, de Victor Eftimiu. ● Teatrul Național din Cluj-Napoca a prezentat în premieră Macbeth de Shakespeare (regia, Mihai Măniuțiu;

scenografia, Octavian Cosman.) ● Revista poloneză „Dialog“ nr. 9/1981, consacra o însemnată parte dintre paginile sale teatrului românesc. Printre altele, revista publică piesa A treia țepă de Marin Sorescu, un studiu al lui Valentin Silvestru, despre dramaturgia lui Sorescu, apărut în revista „Teatrul“ nr. 4, 5/1981, un articol al Cătălinei Buzoianu, despre regie, și un amplu articol,

despre dramaturgia și teatrul în România, de Mărgorzata Semil, redactor al revistei „Dialog“. ● La Teatrul de Stat din Oradea, s-a desfășurat o microstagiune Paul Everac. S-au prezentat spectacolele: Ordinatorul (Teatrul Național din Cluj-Napoca), Un pahar cu sifon (Teatrul Mic) și Cartea lui Iovii (Teatrul de Stat din Oradea). La întîlnirile teatrelor cu publicul a participat autorul. ●

VIITORUL ROL

ANGELA IOAN

Angela Ioan a absolvit Institutul de teatru „I. L. Caragiale” în 1980, în prima promoție a profesoarei Olga Tudorache. Studentă fiind, a jucat în spectacolele Teatrului Mic **Nu sînt Turnul Eiffel**, de Ecaterina Oproiu, și **Efectul razelor gamma asupra anemonelor**, de Paul Zindel, și a fost protagonista filmului **Dragostea mea călătoare**. Debutul, ca actriță profesionistă, și l-a făcut la Teatrul Național din Timișoara, în **Nol, subsemnații**, de Aleksandr Ghelman (Alla Ivanovna), iar în **Velázquez**, de Antonio Buero Vallejo, a apărut în rolul Mariei Tereza de Austria.

Aflată la început de drum, tinăra actriță aduce pe scenă, deocamdată, o prezență plăcută, proștețime, datele unui temperament de ingenuă, un accent de tonică franchețe. Desigur, în timp, și în funcție atît de efortul ei cît și de climatul de creație în care va evolua, chipul ei scenic va dobîndi personalitate. Viitorul rol, pe care îl lucrează cu deo-

sebit interes și entuziasm, este Cristina Heilmeyer (Tina) din piesa **Juriștii**, de Rolf Hochhuth, în regia lui Ioan Ieremia. Scenografia: Emilia Jivanov.

„Piesa **Juriștii** este expresia binecunoscutei preocupări a dramaturgului Rolf Hochhuth pentru dezbateră politică pe bază documentară; de data aceasta, subiectul este de ardentă actualitate (acțiunea se petrece în perioada asasinării lui Aldo Moro). Conflictul se situează, în principal, în planul ideilor, și nu al faptelor (care sînt doar enunțate în scurte rememorări). Personajele sînt în majoritate juriști de profesie, iar în cazul eroinei mele, chiar prin vocație. Extrem de interesantă, piesa atacă o serie de probleme universal valabile, dar rezonanța ei specifică se leagă de o temă obsedantă a literaturii germane postbelice: nazismul, și conștiința culpabilității pe care a generat-o.

Cine este Tina? O nonconformistă, un spirit activ, o luptătoare pasionată pentru dreptate. Mai presus de orice, nu suportă indiferența, «adaptarea», cameleonismul. Tina își înțelege la modul absolut menirea ei de jurist; ea are probitatea morală de a se judeca și pe sine cu aceeași intransigență, și se simte îndreptățită de a-i judeca pe ceilalți doar atîta timp cît se știe fără pată; cînd va descoperi o «vină» în propria biografie (tatăl ei a fost nazist), va lua hotărîrea de a renunța la meserie, mai mult chiar, la o maternitate dorită și așteptată — hotărîre care, pentru un asemenea om, echivalează cu sinuciderea. Cum va supraviețui totuși Tina? Pe drumul abrupt pe care și l-a ales, își găsește echilibrul în Dieter, bărbatul pe care îl iubește. Dieter este cel care-i dă puterea să trăiască și să-și asume răspunderile de om al legii și de mamă, fără teama că urmașii ar putea s-o supună, într-o zi, asprei lor judecăți.

Deocamdată, știu cum apare personajul în text; încă nu știu cum va fi atunci cînd voi izbui să-i detectez cele mai tainice mișcări ale sufletului și va sosi momentul alegerii celor mai potrivite mijloace de expresie teatrală”.

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

La Teatrul de Stat din Oradea — secția română, se repetă Schimbarea la față de G. M. Zamfirescu, în regia lui Dan Alexandrescu și scenografia lui Epaminonda Tiotiu. La secția maghiară a teatrului se repetă *Invitație*

la castel de Jean Anouilh, în regia aceluiași Dan Alexandrescu și scenografia lui Biró Géza. ● Într-o emisiune radiofonică, poetul Adrian Păunescu a făcut cunoscut că scrie mai multe piese de teatru. *Le așteptăm cu cel mai*

mare interes. ● Aflăm că Fănuș Neagu a scris o nouă dramă. Unde va vedea lumina rampet? ● În librării se află volumul *Andrianei Fianu*. Dincolo și dincoace de rampă, culegere de interviuri, cronici și portrete ale unor

VIITORUL ROL

RĂZVAN VASILESCU

Un foarte tânăr actor este Răzvan Vasilescu. Încă din Institut, a fost solicitat de Teatrul „Nottara“, pentru rolul Ruprecht din **Ulciorul sfărmat**, de Kleist, apoi pentru Busighin din **Întoarcerea fiului risipitor**, de Aleksandr Vampilov. La absolvire a fost repartizat la Teatrul Giulești, unde regizorul Alexa Visarion l-a distribuit în Spiridon (**O noapte furtunoasă**, de I. L. Caragiale) și în Nebunul (**Woyzeck**, de Georg Büchner). Invitat să vorbească despre viitorul rol, Mozart, din piesa **Amadeus**, de Peter Schaffer, spune: „Abordarea unei asemenea partituri comportă nebănuite dificultăți, pentru un actor la început de drum. Fi-rește, am absolvit un Institut de specialitate, dar nu e mai puțin adevărat că nu se poate «învăța» teatrul în patru ani. Ceea ce îți poate da Institutul este o ati-

tudine față de profesie, un anume mod de a o aborda...

Așadar, iată-mă față-n față cu Wolfgang Amadeus Mozart, într-o tulburătoare poveste, în care omul și opera sa sînt dezbrăcate de convenționalul biografiilor romanțate și înfățișate într-o dramatică relație conflictuală, pe de o parte cu societatea epocii respective, din capitala muzicii. Viena, pe de alta, cu cel care intruchipează forța malefică a mediocrității în artă, Salieri, muzician abil, cu funcție oficială la curtea împăratului, dar în asemenea măsură torturat de invidie împotriva neașteptatului său «rival», încît, deși îi recunoaște, în forul său intim, geniul, nu se poate opri să-l distrugă.

Presupun că mai toată lumea are o imagine proprie despre Mozart nu mă refer la figurina de porțelan care se află alături de orlbele busturi ale lui Beethoven sau Chopin pe pianele sau pianinele doamnelor și domnișoarelor care au învățat sau vor să învețe muzică, ci la imaginea senină, dedusă din caracterul seducător și plin de vitalitate al muzicii sale. Or, eroul piesei lui Peter Shaffer e un personaj contradictoriu, în care coexistă compozitorul de geniu (a cărui putere de creație, spontană și năvalnică, îl fascinează pînă și pe cel mai înrăit dușman al său) și tînărul bărbat, așa cum apare el, privit cu ochii reci ai aceluiași Salieri înfatuat și complexat, senzual și naiv, răsboindu-se cu amintirile «copilului — minune», împopoțonat cu veșminte strident colorate, rostind sfidător tot felul de păreri șocante, măcinat de boală și umilit de sărăcie... Personajul e împins la pierzanie și printr-o «nemăsură», proprie geniului, și care se traduce prin neputința de a fi înțelept, în sensul comun, prudent, manierat. Cealaltă dificultate e că sînt partenerul maestrului Radu Beligan (Salieri). E o mare bucurie să lucrezi alături de domina-sa, dar și un mare risc. Repetițiile conduse de Dinu Cernescu cu mină sigură (prea sigură, uneori, pentru mine !) sînt veritabile lecții de teatru“.

Maria MARIN

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

oameni de teatru. ● Casa de cultură a sindicatelor din Oradea a prezentat recent, în premieră, Măști contemporane, de Dumitru Solomon. ● Teatrul „Mihai Eminescu“ din Botoșani pregătește cea de-a noua (!) premieră a sta-

giunii: Trenul fără întoarcere de Dragomir Horomnea, în regia lui Mihai Lungeanu și scenografia lui Radu Corciova. ● În foaietul Teatrului de Comedie s-a deschis expoziția de pictură a lui Mircea Șeptilici, „Flori... flori...

flori“. ● Apropo de flori, un spectacol inedit la Pi-tești: expoziția Simfonia lalelelor. Cu acest prilej a avut loc și o dezbatere, pe tema „Rolul florilor în viața cotidiană“. Păcat că am aflat prea tîrziu !

FAIMA